

Posudek vedoucího práce

Nováková, Petra. *Superlearning*.

Praha, 2012. 58 s., bez příloh.

Bakalářská práce (Bc.). Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení.

Vedoucí práce: PhDr. Michal Šerák, PhD.

1. Obsah a struktura práce

Předkládaná práce má celkový rozsah 58 stran, z čehož 49 s. tvoří samotný text. Je rozčleněna do 4 samostatných kapitol, Úvodu a Závěru, přičemž součástí práce nejsou žádné přílohy. Členění textu je logické a jednotlivé pasáže na sebe vhodně navazují a komplexně rozvíjejí danou problematiku. Poněkud diskutabilně jsou ovšem stanoveny některé cíle. Otázkou např. je, zda lze zpracováním bakalářské práce skutečně rozšířit povědomí o superlearningu.

2. Odborná úroveň

Téma posuzované bakalářské práce a jeho postavení ve sféře zájmu andragogiky je typické svou výraznou ambivalencí. Na jedné straně jde o problematiku velmi oblíbenou a často zmiňovanou. Především se vstupem ČR do EU nabývá problematika jazykového vzdělávání na důležitosti. Celkový rozvoj edukační teorie pak mj. podněcuje rozsáhlou diskusi nad efektivitou procesu vzdělávání, v jejímž rámci je tradičně exponována problematika alternativních didaktických metod a forem, včetně sugestopedie a superlearningu. Na straně druhé můžeme paradoxně zaznamenat výrazný nedostatek relevantních zdrojů odpovídající odborné úrovni, které by přesahovaly rámec popularizačního pojednání. Tato situace zákonitě klade na každého autora, který se rozhodne na téma superlearningu zaměřit, vysoké nároky z hlediska samostatnosti a komplexnosti zpracování. V každém případě je nutná určitá úroveň odborného fundamentu a praktických zkušeností, neboť pouze tím může být zajištěno kvalitní zpracování poměrně neprobádané tematiky.

Autorka této práce si dané téma (poměrně odvážně) vybrala, aniž by byly některé z výše uvedených podmínek naplněny. Tato skutečnost se projevila v celkovém výsledku, který dosahuje výchozích očekávání a obecných standardů kladených na závěrečnou kvalifikační práci tohoto typu pouze částečně. Rozhodně je nutné ocenit zpracování teoretické části textu, v rámci které se autorce podařilo systematizovat většinu dostupné odborné literatury. Vymezení oblastí sugestopedie a superlearningu je podrobné a komplexní, byť poněkud přehledové, nechybí ani kritický pohled na meze a možnosti aplikace. Poměrně raritní je pojednání o metodě DME, velmi zajímavé je i zamyšlení nad tematikou netradičních didaktických systémů. Přesto i zde lze narazit na určité rozpory. Nelze např. jednoznačně používat pojmy didaktika a technologie jako synonyma (s. 9). Na tento problém existuje mnoho názorů a rozhodně nelze žádný ze zvolených přístupů označit za konsensuální, natož jediný možný. S tvrzením na s.15, že metody by měly jedince naučit samostatně myslet a uvažovat lze v zásadě souhlasit, jedná se však o idealistickou úvahu, která nemá univerzální platnost (viz metody instruktáž, zaučení, přednáška ex katedra apod.).

Výrazně problematičtější je ovšem zpracování empirických pasáží. Na obranu autorky je třeba uvést, že koncepce závěrečné kapitoly byla původně zcela odlišná, neboť autorka měla původně (a nutno přiznat, že vzhledem k mnohokrát zmiňované exkluzivitě superlearningu asi nerealisticky) v plánu provedení rozhovorů s absolventy superlearningových sezení. Aktuální podoba je proto výsledkem vynucené improvizace, což se negativně projevilo i na její podobě. Autorce se nepodařilo realizovat skutečně strukturovaný expertní rozhovor, který by splňoval základní požadavky kladené na aplikaci

této statistické metody. Problém představuje i tendence autorky zobecňovat výsledky rozhovoru s jednou osobou, která navíc není odborníkem na oblast superlearningu. V rámci celé kapitoly navíc nemůžeme hovořit o skutečně analýze situace v ČR, ale spíše o výběrovou integraci některých informací, bez dalšího zpracování. Z tohoto pohledu práce nesplňuje standardy kladené na text této úrovně a tohoto typu.

3. Práce s literaturou

Soupis bibliografických citací obsahuje spíše nadprůměrný počet 40 pramenů, přičemž 6 z nich je zahraniční provenience. Doplnková Bibliografie pak uvádí 10 další pramenů, z toho 3 cizojazyčné. V této souvislosti je nutné konstatovat, že se autorce podařilo shromáždit většinu dostupné a relevantní literatury. Logicky dominují především zdroje z oblasti psychologie, rozvoje osobnosti a didaktiky cizích jazyků. V rámci celého textu pak prokazuje svou schopnost korektně s těmito prameny pracovat. Na s. 11 je nicméně odkazováno na zdroj (Valenta), který není uveden v Soupisu bibliografických citací. Na s. 24 je pak překlep ve jménu autora Richardse.

4. Grafické zpracování

Z hlediska grafického zpracování je práce vypracována zodpovědně a nevykazuje žádná závažnější pochybení.

5. Jazyková úroveň

Bohužel, jazykový aspekt představuje slabé místo posuzované práce. Celkové vyznění textu je výrazně devalvováno častými formulačními neobratnostmi a místy beletristickým a často vysoce individualizovaným stylem výkladu, jehož využití není v rámci podobného typu práce vhodné. Patrný je tento problém zejména v pasážích, při jejichž zpracování se autorka méně spoléhala na podporu výchozí odborné literatury. Jako příklad lze uvést Úvod, Závěr nebo čtvrtou kapitolu. Snaha autorky o naplnění stylistických standardů má za následek častá krkolomná slovní spojení a nezvyklý slovosled některých vět. Poměrně časté jsou i chyby v diakritice.

6. Podněty k rozpravě

a) Mohla by se autorka zamyslet nad aktuální nabídkou literatury pojednávající o problematice superlearningu a zhodnotit ji z hlediska odborné úrovně a konkrétního přínosu?

b) V jakých dalších oblastech, kromě jazykového vzdělávání, je superlearning využíván?

7. Závěrečné hodnocení práce

Z celé práce jsem získal dojem, že při zpracování tématu zůstala autorka spíše na povrchu problému a nevyužila příležitosti k hlubší analýze. Problémem jsou rovněž nedostatky ve stylistické úpravě textu a v aplikaci vybrané metodiky. Přesto si však myslím, že se alespoň dílčí cíle práce podařilo naplnit a z toho důvodu doporučuji práci k obhajobě.

Návrh známky: dobře

V Praze dne 20. června 2012

PhDr. Michal Šerák, Ph.D.